

8 829
ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ.

БРОЈ 12

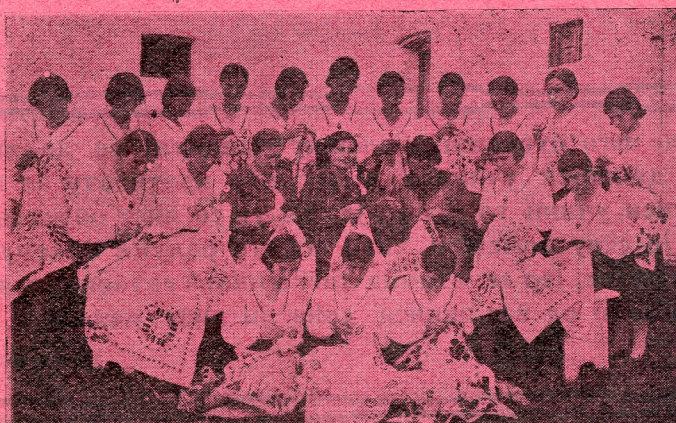
БЕОГРАД - ДЕЦЕМБРА 1934

ГОДИНА II

СЕЉАНКА

ЛИСТ ЗА ПРОСВЕЂИВАЊЕ ЖЕНЕ НА СЕЉУ

Уредник
ДАРИНКА ЛАЦКОВИЋЕВА

Домаћичка школа у Шшимљу.

БЕОГРАД

Штампарија „Скерлић“ — М. К. Цветановића — Краљице Наталије 12 — Телефон бр. 20-732

1 9 3 4

САДРЖАЈ:

1. Народна песма. — 2. По срцу зима. — 3. Како ћемо зими чувати и унапређивати здравље. — 4. Ружан зајам и лијепо враћање. — 5. Домаћичка школа у Штимљу. — 6. Без сечке не може се стока добро исхранити. — 7. Лист „Сељанка“. — 8. Страшна несрећа у једној сељачкој породици. — 9. Записи. — 10. Лековите биљке. — 11. Наша кухиња. — 12. Наша пошта. — 13. Претплатницима „Сељанке“.

Пре но што отвориш „Сељанку“ запитај се да ли си своју дужност учинила и послала претплату за лист. Ако ниси, учини то одмах, јер ће ти се лист обуставити. Лист је селу намењен, зато водите рачуна о њему, да не пропадне, јер се штампа листа плаћа готовим новцем, и зато од вас зависи хоће ли лист излазити.

Д. Л.

СЕЉАНКА

ЛИСТ ЗА ПРОСВЕЂИВАЊЕ ЖЕНЕ НА СЕЛУ

Издави почетком сваког месеца. — Годишња претплата 24 дин.
Поједини број 2— динара.

Власник и уредник

Даринка Лацковићева

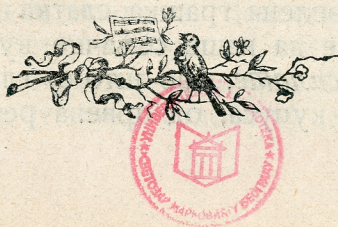
Милоша Великог бр. 46

Поштански чек 56.440

Највећа жалост за братом

— Народна песма. —

Сунце зађе за Невен за гору,
Јунаци се из мора извозе,
Бројила их млада Ђурђевица,
Све јунаке на број набројила,
До три њена добра не наброји:
Прво добро Ђурђа господара,
Друго добро ручнога ђевера,
Треће добро брата рођенога.
За Ђурђем је косу одрезала,
За ђевером лице изгрдила,
А за братом очи извадила,
Косу реже, коса опет расте;
Лице грди, а лице израсте;
Али очи не могу израсти,
Нити срце за братом рођеним.

По срцу зима

— Сарајевски —

Снијег паде о Ђурђеву дану,
 Не може га тица прелетјети,
 Дјевојка га боса прегазила;
 За њом братац папучице носи:
 „Јел' ти, сејо, по ногама зима?“
 „Није мени по ногама зима,
 „Већ је мени по мом срцу зима;
 „Ал' ми није са снијега зима,
 „Већ је мени с моје мајке зима,
 „Која ме је за недрага дала.“

Како ћемо зими чувати и унапређивати здравље.

II.

Добре домаћице ће се побринути и за здраву и добру *храну за зиму*. Зиме треба јести више масних јела, која дају доста тоpline телу. Зато треба спремити за зиму разних масти: свињске, гушчије масти, масла, говеђа лоја, уља (зејтина) од маслине или других биљака, које носе мастан плод (сунцокрети и репице). Уз масти храна треба да има доста и беланчевина и зато треба трошити умерено али доста често меса и рибе, свеже и суве, јаја, затим зрела пасуља, сочива, грашка, боба, ељде. Врло је потребно да се наше сељачке породице и зими храме *зељем и зеленом храном*. Зато треба свака уредна и напредна домаћица да за зиму остави разно зеље: жуте и црвене мркве (репе, цвекле), бундове за печење и кување, келерабе, кеља, зелена грашка, слатка и кисела купуса. Потребно је даље да наше сељачке куће троше зими уредно и разне *салаше*, као што су главичасте салате, салате од слатка купуса, од црвена репе (цвекле), зе-

лена пасуља (бораније), од пресна кисела купуса, од кромпира, од киселих паприка и краставаца, од пресна лука, од целера и других биљака.

Уредно треба да износе добре домаћице и разног *воћа* на сто. Зато треба да се побрину да за зиму оставе грожђа, јабука, ораха, лешњика, смокава, сувих шљива. Могу се трошити и разни пекмези (мармеладе). Пекмези могу бити од шљива, кајсија, вишања, трешања, бресака, ружиних шипака и другог воћа. Добра су и кувана воћа, који се лети кувају у шећерној, слаткој води и остављају у стакладима за зиму. Добро је и сушено воће, сушене вишње, јабуке, кајсије, брескве. Добри су суцуци који се праве од шира (грожђаног сока или слатког, непревредлог "вина") гризе и ораха.

Домаћице треба сваки дан да износе својим породицама на сто зеља, салате и воћа. Те врсте хране су преко потребне човечјем телу, јер поред хране, има у њима материја (градива) које дају телу живост и свежину и у реду држе унутрашњи рад нашег тела. Ако тих материја нема у нашој храни, онда ће наше тело омлитавити, малаксати и лако ће добити разне тешке болести. Зато наша храна зими треба да је и маснија и обилатија, а треба да је и *мешана* треба да сваки дан добијамо што више врста хране, да бисмо сачували и унапредили своје здравље. Зато треба свака сељачка кућа да подигне *воћњак* са разним воћем и *врш*, у којем ће се садити разно зеље, спанаћ и салате и варива. Онда ће добре домаћице имати и лети и зими дсбру и правилну храну, јер ће моћи, поред других јела, давати својој породици и зеља, салате и воћа.

Домаћице и њихове породице треба зими да прегледају стаје, сењаке, таване, кухиње и да у њима збију све сакривене *муве* и *комарце*, који преносе разне заразне и прелазне болести. Комарци преносе маларију (наступну грозницу), а муве могу да пренесу на људе црни пришт (прострел, бедреницу) са црканица, врућицу (тифус), срдобољу (дизетерију), колеру

и туберкулозу са хракотина (пљувачка) туберкулозних (јектичавих) људи, који су не смотрени те пљују свугде по поду и тлу, где се год налазе и тако сеју отровно семе (гљивице) опаке туберкулозе на сваком свом кораку. Убијајући комарце и муве, домаћице ће сачувати себе и своје од многих непријатних болести које би их могле снаћи кад би допустиле да се сакривени комарци и муве у пролеће пробуде и почну нагло плодити и множити.

Нови Сад

Dr. Лава Марковић

Ружан зајам и лијепо враћање.

Један сељак из Посавља отиде у горња села, да купује волове. У једном га селу ухвати киша, омркне, па се јави једној кући и потражи конака. Домаћин изађе и каже му, да у селу има механе, па нека иде тамо да ноћи.

— Издалека сам, брате, рекне путник — не умијем погодити; ето су дошле воде, нећу моћи пријећи ни преко потока.

— Ено видиш, рече му домаћин, — где се оно свијетли ватра! Оно је механа; иди све изнад овог плота, па ћеш ударити на мостић, те прећи преко потока, и последије на више уз воће право к механи!

— Ама, да ти платим, брате, што ћу ноћити, немој ме кретати ноћас да тражим механу!

— Не може, брате, немам сијена за коње; не може, не може!

— О, овака човјека да ми неда Бог више вијдети, рече у себи Посавац. Ово као да није српска вјера. Ободе коње и оде.

Лутао је дуго и ломио се преко потока у мраку; једва најпослије нађе механу те преноћи.

Послије тога времена гради се насип уза Саву. Једно вече, од плахе кише, нагрнуше сви свуда с друма, да

преноће у сеоској механи. Било их је тако много, да се напунила свака соба и сам хар механски. У то стигну из града два путника, два сељака из горњих крајева, који се враћаху кући. Механџија им каже, да не могу ноћити јер је препуно народа. Од кише се не може даље да путује, те они зађу по селу, да потраже гостопримство.

— Хеј домаћине! викну пред кућом.

— Чујемо одговори домаћица и изиђе пред кућу.

— Можемо ли ноћити.

— Богами не знам, шта ћемо за коње, а ви можете.

— Шта му драго, само да се склонимо у сувоту.

— Уђите! Сад ће доћи мој човјек; дако он нађе што и за коње.

Они уђу у авлију; одјашу; распреме коље, вежу их у један качњак, а сами уђу у кући к ватри, да се грију и суше. Гријући се и задремају.

— Ви дријемате; рекне им домаћица, а мога човјека још нема. Ходите амо у собу и спустите се овје на овај кревет; сад ће и он доћи.

Они легну, а она настави справљати нешто вечере. Дође и човјек.

— Жено. Ево једног шарана! Одавно нијеси овакога видјела. Добро баш! Ево имамо госте у соби.

— А ко су?

— Неки путници; нагнало их зло вријеме; па свратили да преноће.

— Баш добро! Деде брже једиу чорбу а ја одох да начупам за коње сијена. Бога ми, огризине, јер сијена још нема.

Кад вечера би готова, домаћин уђе у собу са свијећом, пробуди госте и позове их да вечерају. Оба се с њиме упиташе, ама се један чудно замисли и нешто гледа преда се.

— Бог ти душа брате, познајеш ли ти мене упитаће он домаћина послјије приличног ћутања.

— Не познајем, брате, нијесам те никад видио,

— Камо лијепа срећа! Али јеси. Ја сам био онај што те ономлане не примих у кућу, па, гле. како дође ред, да ми ти овако добро платиш за оно моје зло.

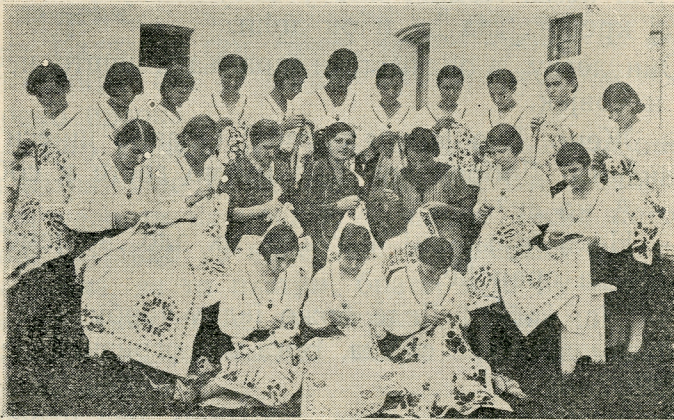
— Е, међу људима бива свашта, иево дела вечерај, љубави ти. Ја ти не могу ништа окусити, рече путник— ако ми не опростиш. Немам ти, брате, шта праштати него једи Бога ти!

— Не могу док се побратимимо. Пристајем, рече домаћин, нека је у добар час! Ту се они изљубише и побратимише. Сад Посавац и прича и не прича, шта је било; али онај, где стане, где седне, говори о том, како је ружно одбити од куће путника и намјерника.

Милан Ђ. Милићевић.

Домаћичка школа у Штимљу.

Друштво Књегиња Љубица подигло је врло леп дом у Штимљу. У том је дому смештена и стална Домаћичка шкоза из околна места. Лепе је успехе

Домаћичка школа у Штимљу.

дала та школа, много и много домаћица изишле су из те школе, захваљујући својој вредној управитељици и наставницама. Та је школа у оним крајевима права благодет.

Без сечке не може се стока добро исхранити.

У многим крајевима наше земље људи су се озбиљно забринули, како ће зимус стоку исхранити. Јер у многим крајевима кукуруз није родио. Док не падне снег, биће још и којекако. Људи ће пуштати стоку у поље, те ће по мало штрпкати траву. Али шта ће бити, кад навали снег и све покрије? Чиме ће онда стока да се исхрани, кад нема много шаше, а на јарму се готово не може ни мислити, јер на много места ни чељад неће имати хлеба. У овој невољи сечка може много помоћи. Сечком се исече сено, слама и кукурузна шаша, све се после то натопа сланом водом, а где буде јарме, помало се и јармом измеша, па то после стока у сласт једе. А огризине нема. Истина, многи ће рећи, кад ово прочита:

Каква сечка! Ни моји стари нису сечком хранили стоку, па су опет живели. Не требају мени те новотарије. Али сваки онај, који буде овако говорио и мислио, грешит ће. Друкчије је сад време. Сад морамо ићи за временом, па чинити све оно, што и други разумни људи раде. А разумни људи, чак и кад има сточне хране у обиљу, не хране стоку без сечке. Тако им се и стока боље исхрани, а и у сточној храни много уштеде.

Да чујете само, шта ми је о сечки причао један мој познаник, угледан домаћин у свом селу. Разговарали смо баш о томе, како наш сељак страда и пропада највише због тога, што се у својем животу и раду држи старог, па живи и ради онако како су живели и радили и његови стари, кад су била друга времена.

— Имаш право, моје дете, — рече ми он. Ми нерадо слушамо, кад нам се говори, да нешто треба овако или онако урадити. А новотарије никако не примамо. Све мислимо: „Шта ће то нама? И наши стари били су без тога, па су протерали свој век. А после, то долази од господе, а шта знају господа, како сељак треба да живи и ради, кад господа нити ору, ниди копају?“

— Баш прошле године, — продужи мој познаник, мој Милоје, кога једнога имам, навали да поручимо преко Задруге сечку. Ја како тако то онда одобрих. Али кад донеше сечку и кад је видех у кући, хтедох чудо да направим. Каква сечка? Шта ће то мени? Па ми се смрче на очи, и хтедох све оно поломити и спалити. Милоје се нашао у чуду па незна шта ће. Објашњава он мени, како је то добро, како се сечком штеди храна, па се и шаша потроши и ништа не баци,

и ја се мало смирих. Али кад удари снег и стеже зима, па ја видех како она мала машина ради, па стока чак ни од шаше не оставља огризине, рекох да Бог поможе. Ми те зиме не потрошисмо ни половину сена и шаше, и опет нам је стока дочекала пролеће баш гојазна.

Сад се и сам чудим, — смешио се мој познаник, — како смо до сада без сечке могли и живети. Бога ми, нека је благословен онај, који сечку измисли; а хвала и онима у Савезу наших Задруга, што нам набављају те корисне направе. Ја верујем да ће бити пуно људи, који се сад мрште, кад им се казује за ову справу, а који ће после благосиљати онога, који је ту справу измислио, а и онога који их је научио, да се помогну том корисном справом

Лист „Сељанка“

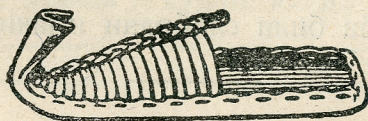
Да ли је потребно да и наша сељанка има свој лист, ја мислим да о томе треба мало проговорити. Женско чељаде у селу ако сврши основну школу, после школе врло мало или ништа не прочита. У многим селима постоје читаонице а већина их је без читаонице, али у њима видећете по неког мушкарца али женска чељад не улзи у њих. Велика је потреба да наша девојка у селу пре но што се уда прочита много што шта и научи многе ствари које ће јој бити у браку од велике користи.

Лист „Сељанка“ је и покренута у тој жељи да се сељанци помогне, да је научи и упуту на бољи и здравији живот. Кад би свака девојка у селу прошла кроз домаћичку школу то би била велика срећа и добит за наш народ, али пошто је у нашој држави према нашој величини мали број домаћичких школа, то је бар у неколико олакшано нашој сељанци излажењем једног листа у коме би она нашла поуке из домаћинства па онда поуке око неге детета нарочито одојчади, коју немилосрдно смрт покоси само услед незнања матере. Мучно је данас живети. Мучно је и онима, који су просвећени и научени, а још је мучније онима, који само то знају, да треба радити, а мало могу разлико-

вати добро од зла, и често не знају, шта и кад треба, а шта не треба радити. Лист „Сељанка“ хоће да им укаже све оно, шта је у њиховој кући и њиховој околини зло и ружно, да се зла клоне, да зло не чине, да напуштају рђаве навике, а да им скрене пажњу на све оно што је у њима и ако њих добро да чине добро, и да их поучи, како друге, просвећеније жене живе, те да и оне свој живот тако подесе, да подесе, да од свога рада имају веће користи и да им живот буде угоднији, а оне и њихова породица буду задовољнији. Да би наша сељанка имала доиста корист од свога листа, ваљало је да овај лист допре у средину народну да дође и у најзабаченији кутак и најмањи заселак наше земље. Овога ради сам и слала по неколико примерака „Сељанке“ свима онима, који живе у народу, а за које сам веровала, да ће бити сарадници у мучноме, али нашој земљи тако потребноме раду на народном просвећивању, молећи их најљубазније, да се приме повереништва за „Сељанку“.

Многи су се одмах јавили и примили се овога у истини тегобнога посла, и њихова ће једино и бити заслуга, ако „Сељанка“ буде од користи нашем народу. Други, и ако их је било мало, нису могли да се приме овога посла, и вратише послате им бројеве. И њима сам захвална, јер им даље нисам слала лист, те сам тако била поштеђена и поштанских и других трошкова. Рад на народном просвећивању није лак посао. Овај рад тражи предане и одушевљене раднике. Зато и молим свакога, коме сам се обратила молбом да се прими повереништва, па се до сада није јавио, да се не прими никако овога посла, ако сам не осети да је време: да школовани синови и кћери нашега народа, отпочну радити на просвећивању и препороду свога народа, и да су готови, да у овом апостолскоме послу поднесу и жртве, макар само и моралне.

J.

СТРАШНА НЕСРЕЋА У ЈЕДНОЈ СЕЉАЧКОЈ ПОРОДИЦИ

Двоје деце Ђорђа Станимировића из Лаћарка поумирало од црног пришта, а и треће се разболело

Сремска Митровица,

— У оближњем селу Лаћарку појавила се страшна болест црни пришт и то у кући сељака Ђорђа Станимировића. Он је пре неколико дана заклао једну своју болесну краву и вероватно се том приликом инфицирао. Од ове болести убрзо су се заразили и сви чланови његове породице. Јуче је од те болести умрла његова 15-годишња ћерка Иванка, а данас 4-годишњи синчић Панта. Веома тешко болесно је и његово треће дете Нада, којој је лекар, позван у последњи час, дао инјекцију па има ипак нешто наде да ће бити спасено. Од стране Среза сремско-митровачког предузете су све мере да се зараза не прошири и да се болеснима пружи најхитнија помоћ. Данас по подне отишао је у Лаћарак и начелник Среза митровачког г. Лазар Марчетић.

(Време)

Записи

1.

Капља се на капљу никада не тужи,
Где се год састану, једна другој служи.
Кад их много има, онда сложено теку,
Начине поточић, па велику реку.
Е тако да ради и тај човек сваки,
Народи би били слободни и јаки.

ЛЕКОВИТЕ БИЉКЕ.

Коприве.

Коприва ужива у народу добар глас. Млада коприва с пролећа радо се бере и од ње справљају се укусна јела верујући да се њима пречишћава крв и ојачава. И збиља ова јела од коприве утичу на бржи рад органа за варење на бубреге и остале делове. У старо време су коприве употребљаване за разноврсне лекарије. Ударање и жарење младом копривом по местима реуматичним, костобољним, узетим, долази као прво народно пролећне „лечење“ копривама. Тејови од лишћа, од целе ван корене биљке, или од самог корена употребљавају се у народу многоструко и често као лековити напитци, против пљувања крви, против одлива крви из носа и против шуљева. — Хладан теј, процеђен, употребљава се као вода за испирање грла против застарелог кашља. Одвар се употребљава као средство против перута у коси и за рашћење и јачање косе.

Сок исцеђен од згњечених и истуцаних сочних биљака, као и јело од њих, верује се у народу, да лечи јехтику. Добро је кад се као кашица од скуваних биљака привије на свежу рану чиме се заустави крв а потом се испод кашице образује кора преко ране, испод које коре после зарашћује рана доста брзо. Овај се лек употребљава и против изгоретина на кожи.

Ко болест крије - Лијека му није.

Где незнање царује, болест благује.

Где разумна нега и болест бега.

За човека је кужна клица највећи убица.

НАША КУХИЊА.

Пуслице од лешника.

Направи пену од пет беланаца, сад измешај са том пеном фртаљ киле шећера и фртаљ киле туцаних лешника, кад си ово измешала узми на длан мало брашна и кашичицом узимај тесто и прави округле лоптице и горе их претисни лешником или ако имаш слатко од трешања или вишања па метни по једну трешњу горе. На земљану тепсију их поређај и умереној пећици пеци.

Како се остављају јаја за зиму.

Треба узети широко стакло или добро глеђосан суд. У тај суд треба пажљиво сложити јаја, али само она, која су сасвим скорашња. После треба у бакрачу (котлу) добро прокувати воду, кад се овако кувана вода охлади, спусти у њу повећи грумен негашена креча од прилике на десет литара воде један килограм креча. Кад се креч загаси, треба га добро промешати, па оставити да се слегне. После се лагано и пажљиво она кречна вода одлије, и с њом се прелију јаја која смо сложили у ћуп, сад се ћуп превеже пажљиво са бешиком и остави на суво и хладно место. Кад буде зими пажљиво вади јаје и обриши чистом крпом. Јаја ће бити очувана, као да су их покупили са гнезда. Најбоље је оставити за зиму међудневничка јаја — она јаја која живина снесе пред јесен између Велике и Мале Госпође. Само тебе пазити да се остављају она јаја у којих љуска није напрсла.

ПО ЊИВИ СЕ ПОЗНАЈЕ ДОМАЋИН.
КО ЗЕМЉУ НЕГУЈЕ, И ЊЕГА ЗЕМЉА.
НЕМА ХРАНЕ БЕЗ ДУБОКЕ БРАЗДЕ.
ЂУБРЕНО ПОЉЕ, СВЕ РОДИ БОЉЕ.

НАША ПОШТА

Депеша која је послата Њ. В. Краљици.

Њеном Величанству Југословенској Краљици Марији.

Домаћинска школа Краљева Фонда са највећим болом ојлакује свог великог Краља, и подноси својој њлеменишој Владарки најсрдачније саучешће у највећој несрећи која је задесила Краљевски дом и сав Југословенски народ.

Даринка Лацковићева

Управ. домаћ. школе Краљева Фонда.

Бисаг — Загреб.

Драга моја Госпођице.

У овом ташком часу кад смо сви завијени тугом и сузом, хитам да Вама као претставници једног кутића његовог доброг срца, Домаћичке школе у Каменици изразим дубоку жалост. — Поносна сам сада више него икад да сам могла и ја бити питомица — учитељици тога дома, па ћу још више причата дјечи у школи, колико је бриге наш добри Краљ водио о узгоју сељанке.

Његова љубав за народ изражавали се преко Вас драга Госпођице на нас учитељице и дала нам побуде да почнемо од првих разреда основ. школи усађивати дјечи будућим мајкама и шћерима Његове последњн ријечи да „Чувају Југославију. —

У дубокој тузи са мојим ђацима љуби вам руке ваша захвална.

Власта

Поздрави захвални из Дрења — Славонија.

Драга и мила госпођице, ево вам се јављам ја као Аничина мама са поздравом и захвалом коју сам требала већ одавно одаслати, али сам увјек мислила да ћу вас и ја походити, али ми није било могуће да вам се усмено захвалим на вашој доброту. Која сте тако добри били да сте и наше дијете Аницу примили у ту добру школу и коју сте ви као њена добра мајка на све добро учили, чували и бранили од

свакога зла. Наша се Аница увек хвали како је њој лијепо и добро покрај вас било. Даклем драга и мила госпођице ми вам се најсрдачније захваљујемо и неznam како да вам љубав вратим на тој вашој доброту, али драги гце ако ми не можемо, нека Бог плати и нека вас прати у сваком вашем послу и на сваком кораку на овој земљи и послје смрти нека вам удјели вјечно блаженство на вашу доброту. Само нека нам и даље буде наша Аница овако послушна и вредна дијете. А сада мила и добра гце примите најсрдачнији поздрав од Аничине родитеље од оца и мајке остајемо захвални све до гроба нашега.

Фрањо и Ана Криштаор
из Дрења крај Ђакова.

Г. Жабар — Брчко.

Мила и драга Госпођице.

Сада седо да вам писмо пишем, и толике сузе бришем, и за нашом добром Цветом уздишем. Цвеће наше дуго је боловало и баш сада на 9-XI- за навјек је Богу душу дала. Ах Боже много сам је пута посјетила, и увјек заједно причале за некадашан живот у школи и вас увјек прво споме нуле. Драга моја гце одлазила сам доброј Цвети док је боловала и опет ме је пред саму смрт звала, али ја не стигох. О Боже мили баш нико не може знати каква ми је велика жалост на моме срцу остало што је нисам у животу затекла, јер можда би ми моје цвеће тако сам ја Цвету звала, нешто на смрт рекла. Очајна сам била гледајући у њене родитеље како су се јадни у тугу завили, али како да и неће кад погледају онако младу и лепоту њену. Ја је никад заборавити не могу, ах судбино клета што нас тако брзо растави. Драга гце пишите ми како сте са здрављем то ме много брине, јер ја вама писа једно дуго писмо а неznam чему је узрок да ми нисте одговорили. Нијесам вам ваљда што на жао учинила, ја сам увјек ваше савјете радо слушала, који ће ми бити корисни за цијели вјек. Слатка гце пишите ми и немојте ме заборавити. Много поздрава вам шаљу моји укућани а највише увек захвални ваша

Даринка Стојчевић.

Родитељима моје добре Цвете. Г. Жабар.

До срца ме је дирнула тужна вест да смо нашу добру златну и никад заборављену Цвету изгубили. Цвета је била ретко дете, те ја сам се поносила њоме кад је била у школи она је била вољена од свију другарица јер је сваку подједнако волела. Бог нека вас утеши и нека вам даде снаге да издржите тај велики губитак. Срдачно вас поздравља

Даринка Лацковићева

Атанасији Ристић Лагово — Прилеп

Шта је стобом Таске? што се не јављаш, зар тако обећане испуни да ћеш се често јављати. Поздрави твоје све а тебе ипак воли твоја

Д. Л.

Дарослави Косовац — Милановац—Краљево.

Примила сам твоје писмо, много сам се обрадовала кад видим да нас ниси заборавила. Шта ми ти радиш је си ли порасла? Ако дођем фебруара до Чачка знај да ћу доћи и тебе да обиђем, да видим шта ће твоја наја да каже, како је слуша ћерка. Све твоје срдачно поздравља и тебе грли твоја,

Д. Л.

Владимирки Нићифоровић — Постоње—Нови Пазар.

Драга моја Владимирко.

Драго ми је да си ти одмах нашла другарицу која ће бити идуће године наша ученица. Драга моја Владимирко ако их ти познајеш и ако су оне обе тако добре као што си ти била, и ако су здраве и узрасле као ти, онда ћу обе примити. Можеш им рећи да се спремају па ће мо Боже здравље удесити да их сачекам опет у Чачку. Све твоје Срдачно поздрављам а тебе воли увек твоја

Д. Лацковић

Село Дрмени — Ресан.

Много-поштована Госпођице.

Добила сам жалостан лист „Сељанке“, јао госпођице Бог убио наше непријатеље, који овако зло учинише, што

су убили нашег старешину нашег татка на нашу Југославију. Како се много Он трудио за нашу Југославију а највише за сељаке. Мила мајко, кад сам добила лист једва сам прочитала од жал и плача, ја читам а сви моји слушају и плачу, јер се се ова велика несрећа направила, сви у селу тугујемо и плачемо, јер је наш добри Краљ много велео Македонију. Молим те гце па причекај за преплату ја кажем татку да пошље преплату, јер боље да погинем него лист да не добијем, а татко вели, чекај керко док оздравим ће пратим паре. Мила гце да ли ће дати Бог да се опет све састанемо у нашој милој школи. Много вас поздрављају моји родитељи, брале и снаја а вас воли и љуби вашу руку из далеке Македоније.

Љубица Илић

Радмили Родојевић — Ресник

Шта је с тобом драга моја Радо, што не дођеш да се видимо, ти бар ниси далеко. Како су твоји — отац мајка, шта је било са твојом сејом јели се удала Све вас поздравља

Д. Л.

Претплатницима „Сељанке“

Молим претплатнике „Сељанке“ да пошаљу новац ко није послао за ову годину. За идућу 1935 годину претплата ће за ученице Домаћичких школа износити 12 динара Годишње.

Немојте дозволити да „Сељанка“ престане излазити, јер то је једини лист који је баш и намењен нашој сељанци. Лист се сам издржава, многи нису платили зато се бринем како ће „Сељанка“ издржати идуће године. Уредништво се трудило да задовољи своје претплатнике и трудећи се још и више да се лист одржи.

Д. Л.

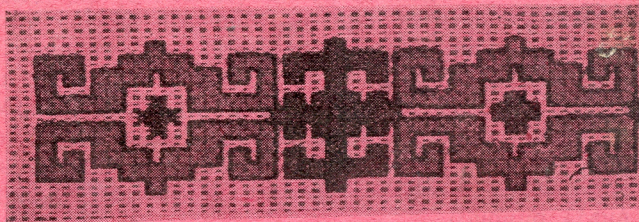

MONITOR THE LITERATURE
IN THE U.S. HOUSE OF REPRESENTATIVES
IN THE SENATE

REPORTS AND
STATEMENTS

OF THE
COMMISSIONERS OF THE
GENERAL LAND OFFICE
AND
OF THE
GENERAL SURVEYOR

НАРОДНА ЩАРА

Средина црвено — Са стране жушо

МОЛИМ СВЕ ПРЕТПЛАТНИКЕ
ДА ШАЉУ НОВАЦ И ПИСМА
НА ОВУ АДРЕСУ:

УРЕДНИШТВУ
„СЕЉАНКЕ“

МИЛОША ВЕЛИКОГ УЛ. 46.
или:

ДАРИНКИ ЛАЦКОВИЋ
БЕОГРАД
МИЛОША ВЕЛИКОГ УЛ. 46